

ब्रह्मक am Ende eines adj. comp. = 2. ब्रह्मन् 4): सत्रब्रह्मकैश्च देवैः
UTTARARĀMAĀ. 129, 8 (174, 3).

ब्रह्मकाण्ड Titul eines Werkes oder Theiles eines Werkes des Bhar-
tṛhari SARVADARĀṆAS. 140, 2.

ब्रह्मघोष so v. a. der heilige Text, der Veda UTTARARĀMAĀ. 107, 10 (145, 7).

ब्रह्मचर्य oder °चर्या Enthaltbarkeit bei den Ġaina SARVADARĀṆAS.
32, 22. — Vgl. 1. ब्रह्मन् 5).

ब्रह्मचारिन् 1) Sp. 132, Z. 3 streiche 52 nebst dem Eingeklammerten
und füge st. dessen 69, 160 hinzu. KATHĀS. 70, 19 ist सत्रब्रह्म° st. स ब्रह्म°
zu lesen.

ब्रह्मचोदन, füge bei f. ई, den Beter treibend RV. 6, 53, 8.

ब्रह्मायता BṠĀG. P. 10, 81, 15.

ब्रह्माण्या, nach ŚĀ. nom. pl. neutr. so v. a. Lob oder Opferspeise.

ब्रह्मता nom. abstr. von 1. ब्रह्मन् 6) BṠĀG. P. 10, 29, 12.

ब्रह्मतीर्थ 1) BṠĀG. P. 10, 78, 19.

ब्रह्मदपिउन् m. N. pr. eines alten Weisen KATHĀS. 70, 86.

ब्रह्मदत्त 2) ein Fürst in Vārāṇasī KATHĀS. 114, 20.

1. ब्रह्मदाय (ब्रह्मन् + 1. दाय) adj. der Jmd das heilige Wissen mittheilt,
— lehrt BṠĀG. P. 11, 29, 26.

2. ब्रह्मदाय (ब्रह्मन् + 2. दाय) m. 1) das heilige Wissen als Erbtheil:
°द्वरे पितुः M. 3, 3. — 2) der Antheil —, der erbliche Besitz eines Brahma-
nen: ब्रह्मदायापकारिन् (राज्ञन्) BṠĀG. P. 10, 64, 38.

ब्रह्मदायाद् BṠĀG. P. 10, 87, 44 nach dem Comm. der sein Erbtheil,
das heilige Wissen, genießt oder Brahman's Sohn (दायाद्).

1. ब्रह्मन् 5) Enthaltbarkeit bei den Ġaina SARVADARĀṆAS. 33, 8. —
6) अस्ति तावन्वित्यप्रुद्धुद्धुमुक्तस्वभावं सर्वज्ञं सर्वशक्तिसमन्वितं ब्रह्म
ÇĀṆK. zu BRAHMAS. 33, 1. 2. 33, 7. 110, 1. वासुदेवः परं ब्रह्म SARVADARĀ-
ṆAS. 54, 15. fgg.

2. ब्रह्मन् 14) Bez. des 9ten Muhūrta Ind. St. 10, 296.

ब्रह्मपूत durch den Gott Brahman geläutert Ind. St. 10, 116.

ब्रह्मवलि BṠĀG. P. 12, 7, 2.

ब्रह्मभूम 1) BṠĀG. 18, 53.

ब्रह्मयज्ञ, यज्ञानां ब्रह्मयज्ञो ऽहम् sagt Kṛṣṇa BṠĀG. P. 11, 16, 23.

ब्रह्मयोनि 2) von Brahman stammend, Beiw. Vasishṭha's R. 7, 35, 18.

1. भ 2) a) दिनकरभाः acc. pl. R. 2, 107, 18.

भक्ता 3) अष्टम° die achte Mahlzeit (so dass sieben übersprungen wer-
den) ÇĀṆ. 14, 321.

भक्तियोग SARVADARĀṆAS. 60, 3.

भक्तक 1) das obj. im gen. KATHĀS. 94, 133. im comp. vorangehend
62, 214. 63, 182. — Vgl. उष्ट्रभक्तिका.

भक्तिन् vgl. प्रेतभक्तिणी.

भक्त्य Z. 3 lies «Vartt. zu» st. «P.»; Z. 10 lies भक्त्यभोऽयानि st. भक्त्यभो-
यानि; Z. 12 lies 230 st. 228.

भग 1) g) ऐश्वर्य BṠĀG. P. 11, 19, 40. am Ende eines adj. comp. f. आ
10, 82, 29. — i) भगिनी° RĀĠA-TĀR. 5, 282.

ब्रह्मरत्नम् KATHĀS. 72, 158. 94, 133.

ब्रह्मरत्न n. R. 7, 99, 18 nach dem Schol. ein den Brahmanen zu ma-
chendes kostbares Geschenk; v. l. वक्ररत्न adj.

ब्रह्मराजस 1) a) KATHĀS. 76, 20. 94, 68. 114, 105. fg.

ब्रह्मवध्या, °कृत n. ein verübter Brahmanenmord MBH. 17, 83.

ब्रह्मवाद 1) BṠĀG. P. 10, 87, 8. 10.

ब्रह्मविद् adj. = ब्रह्मविद् Ind. St. 9, 20.

ब्रह्मशायिन् adj. in Brahman ruhend Ind. St. 9, 20, wo das erste
Mal wohl °शायिनी, das zweite Mal °शायिनः (nom. pl.) zu lesen ist.

ब्रह्मसत्त्व BṠĀG. P. 10, 87, 9.

ब्रह्मसिद्धि m. N. pr. eines Muni KATHĀS. 68, 16.

ब्रह्मसोम m. N. pr. eines Heiligen KATHĀS. 73, 368.

ब्रह्मस्थल N. pr. eines Dorfes KATHĀS. 75, 11. 76, 5. 80, 7. 96, 4. 124, 4.

ब्रह्माद्य (ब्रह्मन् + आद्य) mit Brahman beginnend Ind. St. 9, 19.

ब्रह्मापित (ब्रह्मन् + अ°) m. N. pr. eines Rākshasa BṠĀG. P. 12, 11, 43.

ब्रह्मायिन् PĀṆĀV. Br. 14, 6, 6.

ब्राह्म 1) शीलम् des Brahmanen Wesen KATHĀS. 66, 16. — 2) patron.
das Ūrdhvanābhan und Rakshohan RV. ANUKR.

ब्राह्मण 2) a) Z. 26 füge hinzu ब्राह्मणश्रमणान्यायात् so v. a. nach der
Art, wie man unter ब्राह्मणश्रमणान् einen brahmanischen Asketen versteht,
obgleich diese Verbindung einen Widerspruch enthält und einen brahma-
nischen Buddhisten bezeichnet, ŚĀH. D. 103, 12. just as we use the word
«Brahman-mendicant» which, though it etymologically means an ab-
surdity viz. a mendicant, or one not a Brāhman, who is a Brāhman,
tropically signifies one who was a Brāhman, BALLANT. — 3) f) अरुणी
ब्राह्मणीं विद्म गुरुस्त्वोत्तरारणिः । तपःश्रुते ऽभिमन्थितो ज्ञानामिर्जायते
ततः ॥ MBH. 14, 924. nach NĪLAK. = बुद्धि.

ब्राह्मणीम् zum Brahmanen werden: °भूय ÇĀṆ. Br. 13, 4, 3.

ब्राह्मलौकिक (von ब्रह्मलोक) adj. auf Brahman's Welt Ansprüche
habend: ऋषयः R. 7, 98, 24. 26.

ब्रू mit परि für Jmd besprechen so v. a. bei Jmd unter Besprechung
verwenden AV. 19, 39, 2. fgg.

— सम्, सम्ब्रुवन् sprachen zu einander BṠĀG. P. 10, 30, 26.

भ

भगदेवत 1) नत्त्र R. 7, 5, 33.

भगवतीगीता f. Titel einer Schrift, citirt im ÇKDR. u. जगदम्बिका.

भगवद्गीत n. die von Kṛṣṇa gesungenen, verkündeten Worte BṠĀG.
P. 10, 72, 12.

भगवद्गत (भगवत् + रात्) m. N. pr. eines Mannes BṠĀG. P. 12, 13, 19.

भगवत् Z. 4 auch das n. BṠĀG. P. 2, 6, 44 auf Persönliches zu beziehen.

भगवन्मय (von भगवत्) adj. Viṣṇu oder Kṛṣṇa in sich tragend,
ganz ihm ergeben KATHĀS. 115, 102.

भगिन् 3) uneig. gebraucht wie धातर् PĀṆĀV. 222, 9. Z. 8 भगिनीपति
KATHĀS. 80, 33. Vgl. धर्मभगिनी.

भगिनिका f. domin. von भगिनी Schwester KATHĀS. 73, 212.